

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ТА БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 19-20 травня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

ЛІТЕРАТУРА:

1. Що таке органічне сільське господарство / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-39-01>
2. Прокопчук Наталія Державна підтримка органічного сільськогосподарського виробництва / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukraine.fibl.org/fileadmin/documents-ukraine/Other_events/Organic_Forum_2015/Natalie_Prokopchuk_National_Forum_Organic_Ukraine_27_02_2015__1_.pdf
3. Органік в Україні / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://organic.com.ua/uk/homepage/2010-01-26-13-42-29>
4. Агропортал / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://agroportal.ua/news/ukraina/proizvoditelei-organicheskoi-produktsii-soberut-v-edinyi-reestr/>
5. Закон України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/425-18>
6. Экопродукция вытесняет промышленное производство – Пресс-служба объединения «Экокластер» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://foodretail.ru/news/ekoproduktsiyavitesnyaet-promishlennoe-proizvodstvo-270458>
7. Закон України «Про державний бюджет України на 2016 рік» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/928-19>
8. Клітна М. Р., Брижань І. А., стан і розвиток органічного виробництва та ринку органічної продукції в Україні – Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2525>
9. Милованов Євген Органічне сільське господарство в Україні: законодавство та перспективи / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.apd-ukraine.de/images/APD_AFPR_04_2015_ukr.pdf
10. Рішення Рахункової палати від 1 грудня 2015 року N 10-3 Про результати аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, спрямованих на виконання Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.cc.colocall.com/pro-rezultati-audituefektivnosti-vikoristannja-koshtiv-derz-doc255241.html>

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК СИСТЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК

Іваненко Д.Д.

*викладач кафедри АГПФЕБ юридичного факультету
Сумського державного університету*

Земельний кодекс України від 25.10.2001 р. № 2768-III передбачає норми згідно яких земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав тільки після її формування – присвоєння кадастрового номера [1]. Саме неповторний унікальний номер надає можливість безпомилково ідентифікувати земельну ділянку серед інших.

Практика реєстрації земельних ділянок та прав на них свідчить про використання декількох підходів до формування єдиної державної системи кадастрових номерів. Діяльність щодо присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам було започатковано у 2002 р. на основі прийнятої Державним комітетом України по земельних ресурсах (далі - Держкомзем) Вказівки від 20.03.2002 р. № 12 «Про присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам для ведення Державного реєстру земель» [2].

Наступний Наказ Держкомзему від 15.02.2010 р. № 168 [3] встановлював новий порядок присвоєння кадастрових номерів земельних ділянок. Зважаючи на невідповідність його норм чинному законодавству, необхідність міжвідомчого погодження питань та державної реєстрації Наказу у Міністерстві юстиції України, Держкомзем прийняв рішення скасувати його на основі Наказу від 14.05.2010 р. № 370 [4].

З цього приводу А. Мартин, зазначає що присвоєння кадастрового номеру здійснювалось на основі ненормативного акту, що викликає питання легальності присвоєних у вказаний період кадастрових номерів [5].

Надалі Земельний кодекс України у редакції від 05.03.2009 р. [6] передбачив норму згідно якої істотною умовою угод про перехід права власності на земельні ділянки є кадастровий номер земельної ділянки. Закон України від 05.11.2009 р. № 1702-VI [7] визначив, що кадастровий номер земельної ділянки, право на яку переходить у зв'язку з переходом права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, є істотними умовами договору, який передбачає набуття права власності на ці об'єкти (крім багатоквартирних будинків). Згідно вищевикладеного, врегулювання порядку присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам набуло надзвичайної актуальності та потребувало подальшого законодавчого врегулювання.

Подальше законодавче регулювання питання присвоєння кадастрових номерів знайшло своє закріплення у постанові Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 р. № 749 «Про затвердження Тимчасового порядку присвоєння кадастрового номера земельній ділянці» [8]. Необхідно зауважити, що постанова запровадила принцип єдиної системи присвоєння кадастрових номерів, їх незмінність для сформованої земельної ділянки, визначення кадастрового номера з використанням автоматизованої системи державного земельного кадастру.

Постанова визначила поняття «кадастровий номер», як індивідуальний цифровий код (номер) земельної ділянки, що не повторюється на всій території України, присвоюється земельній ділянці під час проведення її державної реєстрації і зберігається за нею протягом усього часу існування такої ділянки. Кадастровий номер земельної ділянки складається з таких структурних елементів:

КОАТУУ: НКЗ: НКК: НЗД, де

КОАТУУ - десятизначний код згідно з Класифікатором об'єктів адміністративно-територіального устрою України ДК 014-96, останніми двома цифрами якого є нулі;

НКЗ - двозначний номер кадастрової зони (максимальна кількість кадастрових зон у межах одного об'єкта адміністративно-територіального устрою становить 99);

НКК - тризначний номер кадастрового кварталу в межах кадастрової зони (максимальна кількість кадастрових кварталів у межах кадастрової зони становить 999);

НЗД - чотиризначний номер земельної ділянки в межах кадастрового кварталу (максимальна кількість земельних ділянок у межах кадастрового кварталу становить 9999).

Структурні елементи кадастрового номера земельної ділянки відокремлюються один від одного двокрапкою та визначаються на підставі: індексної кадастрової карти, чергового кадастрового плану, даних автоматизованої системи, відомостей про координати поворотних точок меж земельної ділянки, документації із землеустрою, що містить графічне зображення земельної ділянки.

Присвоєння кадастрових номерів, згідно постанови Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 р. № 749, тривало до 1 січня 2013 р. Надалі, Кабінет Міністрів України прийняв постанову «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» від 17.10.2012 р. № 1051, запровадивши новий формат кадастрового номера [9]. Постанова Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 р. № 1051 продовжила запроваджені постановою від 18.08.2010 р. № 749 принципи єдиної кадастрової системи.

Новизною постанови Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 р. № 1051 стало надання кадастровому номеру правового режиму ідентифікатора земельних ділянок. Тут кадастровий номер не відображає приналежність земельної ділянки до будь-якої адміністративно-територіальної одиниці в межах державного кордону. При цьому, запровадження нового зразка кадастрового номера не потягнуло за собою скасування чинності старого зразка.

Відповідно, нова структура кадастрового номеру складається з таких елементів:

НКЗ : НКК : НЗД,

де НКЗ - номер кадастрової зони;

НКК - номер кадастрового кварталу;

НЗД - чотиризначний номер земельної ділянки в межах кадастрового кварталу (максимальна кількість земельних ділянок у межах кадастрового кварталу становить 9999).

Структурні елементи кадастрового номера відокремлюються один від одного двокрапкою та визначаються на підставі: індексної кадастрової карти (плану), даних Державного земельного кадастру, відомостей про координати поворотних точок меж земельної ділянки, зазначених у документації із землеустрою та відповідному електронному документі.

Таким чином, у структурі кадастрового номера нового зразка відсутня інформація про коди (номери) адміністративно-територіальних утворень держави. З цього приводу П.Ф. Кулинич зазначає про стратегію запровадження кадастрових номерів нового зразка. На думку дослідника, забезпечення стабільності та надійності кадастрової нумерації земельних ділянок є важливим питанням для незмінності складових частин кадастрових номерів. Такий підхід вимагає незмінності кордонів адміністративно-територіальних утворень. На законодавчому рівні незмінність кордонів адміністративно-територіальних утворень не гарантується законодавством, а іноді навпаки – заохочується державою. Тому зміна кордонів адміністративно-територіальних одиниць вимагає зміни кадастрового номера в частині приналежності до певної адміністративно-територіальної одиниці. Відсутність прив'язки нового зразка кадастрового номеру до адміністративно-територіальної одиниці надає можливість зберігати унікальність та юридичне значення кадастрового номера при «міграції» земельної ділянки до меж нового адміністративно-територіального утворення. Тому практика паралельного ведення кадастрових номерів земельних ділянок нового та старого зразків є неприпустимою. Така практика може внести плутанину до системи ідентифікації земельних ділянок, негативно позначитися на достовірності даних Державного земельного кадастру та Державного реєстру речових прав на нерухоме майно [10, с. 329].

Таким чином, для стабільного функціонування Державного земельного кадастру та Державного реєстру речових прав, підтримки достовірності реєстраційних записів Державного земельного кадастру та Державного реєстру речових прав, центральному органу державної виконавчої влади з питань геодезії,

картографії та кадастру необхідно за рахунок бюджетних коштів здійснити заходи трансформації старого зразка кадастрового номера до формату нового зразка.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Земельний кодекс України: Кодекс України, Закон від 25 жовтня 2001 року № 2768-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 3. – стаття 27.
2. Про присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам для ведення Державного реєстру земель: Вказівка Держкомзему України від 20 березня 2002 року № 12 [Електронний ресурс]. – 2002. – Режим доступу до ресурсу: <http://document.ua/porjadok-prisvoennja-kadastrovih-nomeriv-zemelnim-diljankam--nor15947.html>.
3. Про затвердження Порядку присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам: Держкомзем Наказ, Порядок, Витяг [...] від 15 лютого 2010 року № 168 [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/rada/show/v0168675-10>.
4. Про скасування наказів: Держкомзем Наказ від 14 травня 2010 року № 370 [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/rada/show/v0370675-10>.
5. Мартин А.Г. Проблеми державного земельного кадастру в Україні [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://zsu.org.ua/index.php>.
6. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо документів, що посвідчують право на земельну ділянку, а також порядку поділу та об'єднання земельних ділянок: Закон України від 05 березня 2009 року № 1066-VI // Відомості Верховної Ради. – 2009. – № 29. – стор. 1066 – стаття 396.
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку набуття прав на землю: Закон України від 05 листопада 2009 року № 1702-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 5. – стор. 116 – стаття 40.
8. Про затвердження Тимчасового порядку присвоєння кадастрового номера земельній ділянці: Кабінет Міністрів України Постанова, Порядок від 18 серпня 2010 року № 749 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 65. – стор. 83 – стаття 2263.
9. Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру: Кабінет Міністрів України; Постанова, Порядок, Вимоги [...] від 17 жовтня 2012 року № 1051 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 89. – стор. 183 – стаття 3598.
10. Кулинич П.Ф. Земельні ділянки як об'єкт земельно-реєстраційних правовідносин // Держава і право. Юридичні і політичні науки. – 2013. – № 60. – С. 324-330.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ГМО В УКРАЇНІ, ЄС ТА США

Малус А. І.

студентка IV курсу юридичного факультету

Сумського державного університету

Науковий керівник: Чурилова Т. М.

к.ю.н., доцент кафедри СМП юридичного факультету

Сумського державного університету

Застосування біотехнологічних методів у сільському господарстві, аграрній промисловості і продовольстві створюють нові можливості для виробництва більш якісних продуктів харчування, кормів, сировини та енергетичних культур. Сучасні